Київська міська рада
07.07.2020 № 08/Д-2591(е)

Заступнику Київського міського голови,
Секретарю Київради Прокопіву В. В.

Дядюка Олександра Володимировича

Вих. № 115 від 06.07.2020

Шановний Володимире Володимировичу!

В місті склалась неприпустима ситуація, коли через службову недбалість чиновників, місто втрачає майно вартістю у мільйони гривень, я маю на увазі втрачає квартири так званої відумерлої спадщини.

Ми знаємо, що згідно чинного законодавства, у разі якщо у померлого власника немає спадкоємців то таке майно визнається відумерлою спадщиною і переходить у державну власність.

Я не буду говорити про втрачені квартири – через сумнівно програні суди, то окрема тема, зараз я розкажу, як через службову недбалість чиновників, місто втратило навіть ті квартири, по яких уже були виграні містом суди, якими ці квартири визнані власністю міста. Кілька прикладів.

Рішенням Апеляційного суду міста Києва ще 12.10. ще 2016 року (справа № 759/10306/15-ц) визнано відумерлою спадщиною квартиру № 25 у будинку № 3 по вулиці Тулузи в місті Києві. http://reyestr.court.gov.ua/Review/61996080

З того часу уже пройшло майже 4 роки. Заглядаємо у витяг з державного реєстру речових прав на нерухоме майно (додаток 1) і що ми бачимо? А бачимо ми те, що ця квартира і по цей час числиться приватною власністю якогось Козлова Сергія Вікторовича, він навіть передав її в іпотеку.

Як повідомили мене чиновники Святошинської РДА ще в 2018 році (лист від 08.10.2018 року - додаток 2), ВАШИМ Розпорядженням від 07.09.2018 року № 1633 їм було доручено вжити заходів щодо реєстрації прав власності територіальної громади на це майно, проте, як я зрозумів, отримавши хабарі, чиновники Святошинської РДА вирішили підтертися вашим розпорядженням і не виконали його. Чим місту було нанесено збитки у суму понад мільйон гривень (вартість втраченої квартири).

Далі, квартира № 217 у будинку № 7Б по вулиці Порика визнана відумерлою спадщиною ще у 2014 році рішенням Подільського районного суду від 28.11.14 у справі № 758/11055/14-ц. http://reyestr.court.gov.ua/Review/42182357 Але у державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, щасливим власником цієї квартири є такий собі Амбросов Микола Миколайович. Який спокійно придбав її у 2019 році (додаток 3)

Знову ж таки, виявляється, що ви ще своїм розпорядженням від 13.05.2016 року № 322 доручили зарахувати цю квартиру по вул.. Порика, як комунальну власність. Проте, гірко обливаючись сльозами, буквально ридаючи, з приводу колосальних збитків нанесених громаді, втратою цього цінного майна, чиновники Подільської РДА ще в 2018 році повідомили мене, що хтось невідомий відмовив їм у реєстрації права власності за територіальною громадою на цю квартиру (і це попри вигране рішення суду, що набуло чинності).

І як ви думаєте, що зробили з того часу чиновники Подільського району щоб врятувати місто від збитків? – може звернулись до реєстраторів наших міських комунальних підприємств, може якийсь суд ініціювали – щоб усунути

перешкоди у реєстрації? Ні – вони палець об палець не вдарили (і ми всі тіпо віримо, що таку бездіяльність, якою місту нанесено збитки в особливо великих розмірах, вони вчинили не за хабарі, а за неймовірно красиві очі пана Амбросова).

Ну і вишенька на тортик. Квартира № 53 по вулиці Грушевського 9.

Це елітна сталінка напроти Маріїнського парку і Верховної Ради де найдешевша квартира коштує кілька сотень тисяч доларів.

Ця квартира ще в 2016 році була визнана відумерлою спадщиною і комунальною власністю міста (Рішення Апеляційного суду міста Києва від 01.11.2016 р у справі № 757/24274/15-ц) http://reyestr.court.gov.ua/Review/62554964 проте, через злочинну службову недбалість чиновників і юристів Кличка ця квартира так і не була зареєстрована як власність міста.

І якщо в 2018 ця квартира ще числилась у реєстрі нерухомості (дод. 4) то буквально пару місяців тому, в лютому 2020 го, квартира № 53 взагалі зникає з державного реєстру речових прав на нерухоме майно, зате з'являються аж нові дві квартири № 53-1, яка ще в 2018 році була квартирою № 53 і з'являється квартира № 53-2, власником яких є не громада міста, а громадянин Горганюк (додаток 5).

І шой то мені здасться, що насправді квартира одна, але зареєстрували дві для того, щоб коли місто прийде забирати квартиру, здивований і возмущонний Горганюк заявив – ой, йо йой, ой що ж це робиться людоньки добрі?! – всьо що нажито непосільним трудом відбирають. Я ж власник квартир № 53-1 і № 53-2, а квартири № 53, ну тієї що суд відсудив місту нема, випарувалась, шукайте. А я власник зовсім інших квартир –а по моїм квартирам рішень суду нема (і гладкі такіє удівльонніє). Правда за власністю міста, цією квартирою, ніхто так і не прийшов, тому пан Горганюк може спати спокійно.

І все це дякуючи тому, що з 2016 року чиновники Печерського району, палець об палець не вдарили щоб реалізувати хоча б вигране рішення суду. А по цій квартирі, збитки нанесені місту, в результаті втрати майна, визнаного судом комунальною власністю міста, вже можуть складати до 10 млн.грн.

Загальні втрати міста через таку злочинну службову недбалість складає сотні тисяч а можливо мільйони доларів втраченої містом нерухомості, втраченої попри виграні суди, але напевно після судів пішли договорняки із зацікавленими особами і судові рішення не були реалізовані.

І насамкінець, трошки позитиву (ну якщо ви і цю справу не зіллєте).

Ще кілька років тому жили на цьому світі дуже гарні люди – сім'я Рачек. Люди з цікавою долею і душею - яких, на жаль, мало на цьому світі – попри свій похилий вік, вони, як члени громадської організації човнярів «Видибай захист водойм і берегів» вели багаторічну боротьбу по захисту громадських інтересів – видубицького озера і його берегів від можливої незаконної забудови.

Але, так сталось, що у них не було дітей та і родичів. В 2018 році спочатку помер чоловік Ольги Михайлівни, , а потім і вона. Так як у них не було родичів то вже саму Ольгу Михайлівну ховали човнярі і я.

Жили вони в досить скромній двокімнатній квартирі – але в дуже цікавому місці, за адресою – вул.. Шовковична, № 9 – це «царські» Липки поряд із самою адміністрацією президента.

З 2018 року пройшло уже два роки (більше 6 місяців) і ніхто так і не оформив квартиру у спадщину (згідно витягу з державного реєстру речових прав) і квартира (½ квартири, яку Ольга Михайлівна успадкувала по чоловіку) до цих пір числиться власністю Рачек О. М., а свою приватизовану частку вона в реєстр

навіть так і не встигла внести (люди ці жили громадськими, а не особистими інтересами). Таким чином, згідно закону, так як не знайшлось спадкоємців – ця квартира вважається відмерлою спадщиною і місто має звернутись до суду – за визнанням права власності на цю квартиру, за містом.

І я дуже хочу, щоб хоч ця квартира дісталась тому, хто має на це законне право – заслуженому черговику чи ветерану, а не шахраям.

А схоже, що процес привласнення цієї квартири вже почався.

Якщо ще в 2018 році в державному реєстрі речових прав на нерухоме майно числилась лише одна квартира № 5 по вул.. Шовковичній № 9 (Додаток 6), то вже у 2020 році з'являється ще якийсь її клон квартира № 5/1 (витяг 2020 року дод. 7).

З листа відділу приватизації Печерської РДА слідує (додаток 8 – разом із копіями документів?), слідує, що начебто було дві квартири з однаковим номером № 5. Одна приватизована в 1994 році а інша у 2000 році – а квартири № 5/1 начебто ніхто ніколи і не приватизовував (слід розуміти, що зареєструвати двічі квартири з абсолютно однаковими номерами нотаріус не зміг, тому самовільно дорисував адресу і (другу) квартиру № 5, переосвятив у квартиру № 5/1).

Я запитував у фахівців і показував їм свідоцтва і мені сказали, що такого бути не може, а свідоцтво 1994 року дуже змахує на підробку.

Звичайно, я припускаю, що якимось феноменально незясненим чином у будинку № 9 по вул.. Шовковичній було дві квартири з абсолютно однаковим № 5, але шой то мєня терзают смутніє сомнєнья і шой то мені здається, що організоване злочинне угрупування чиновників відділу приватизації Перчерської РДА сфальсифікували документи і здійснили привласнення квартири № 5, за тією ж схемою, що і квартири № 53 у будинку № 9 по вул.. Грушевського - «створивши» фейкових клон (дублікат) реальної квартири, зареєструвавши її у реєстрі і заволодівши цією квартирою відумерлої спадщини – а ви вже потім шукайте ту справжню квартиру і куди вона «випарувалась».

Враховуючи вищезазначене, прошу Вас, шановний Володимире Володимировичу:

– направити моє звернення на розгляд профільних комісій Київської міської ради, а саме – Постійної комісії київської міської ради з питань власності, яка має розглянути чи належно здійснюються заходи із захисту комунальної власності міста і вчасної її реєстрації та до Постійної комісії київської міської ради з питань дотримання законності, правопорядку та запобігання корупції, яка має розглянути дане питання щодо наявності ознак корупційних дій (бездіяльності) відповідних чиновників КМДА і районів, які мали забезпечити (але не забезпечили) вчасну реєстрацію прав комунальної власності на квартири визнані судами відумерлою спадщиною – власністю міста і які були втрачені через бездіяльність.

Про прийняте рішення повідомити мене як заявника.

Додатки: 8 додатків на 21 аркуші

6 липня 2020 року О. В. Дядюк